

KARIN BOYE

Ängslan

Ur *Moln* (1922)

Svek, svek –
annat var aldrig mitt liv.
All min skam,
penna, stackare, skriv.
Skriv om vägar långt, långt
bort från mitt sanna,
skriv om en mur kring allt som var bäst ...
Nej, stanna.

Outredda mörkers hot
fyller mitt sinn.
Åskdiger knoppningstid
än är min.
Jag vill vara stilla,
bida och se,
vänta på solen,
sakta le.

Vad sker i mörkret,
medan jag ler?
Dör min själ?
Hittar jag hem ej mer?
Gud, Gud, behåll
en glimt allen
av mitt allvar
ren, ren!

